δὲν θ' ἀργοῦσε νὰ παίξη ὄχι μόνο τὴν περιουσία καὶ τοὺς σταύλους τοῦ σιξύγου της στὰ χαρτιά, ἀλλὰ κι' αὐτὰ τὰ φορέματά της !...

Καὶ πράγματι, ἔγινε ὅπως τὸ εἶχε προαισθανθῆ. Ἕνα - ἕνα, ὅλα τὰ καθαρόαιμα ἄλογα τοῦ ἀνδρός της παίχθηκαν πάνω στὸ πράσινο τραπέζι τοῦ μπακαρᾶ καὶ πέρασαν στὰ χέρια ἄλλων κυρίων. Ὁ Ἄλαν Χουὰτ ἔνοιωθε τὴν καρδιά του νὰ σπαράζη ἀπὸ τὸν πόνο, ὅταν τὰ ἔβλεπε νὰ τὰ ἱππεύουν ἄλλοι συνάδελφοί του καὶ νὰ τὰ βασανίζουν. Καὶ σιγὰ - σιγὰ αἰσθάνθηκε ἕνα τόσο μεγάλο μῖσος γιὰ τὴν λαίδη Ἄμπερνταρ, ποὺ ἀπεφάσισε νὰ τὴν καταστρέψη.

—Ὄχι, παληόγρηα, μουρμούριζε, κσθὼς γύμναζε τὸν «Σερίφ», δὲν θὰ σὲ κάνω πάλι νὰ ξαναρχίσης τὴ πάταλη ζωή σου. Ἠρθε ἡ ὥρα νὰ πληρώσης πολὺ ἀκριβὰ τὴ διαγωγή σου ἀπέναντι τοῦ συζύγου σου. Τότε μόνο θὰ σὲ λυτηθῶ, ὅταν σὲ δῶ νὰ ζητιανεύης στὸ Χάϋδ Πάρκ !

Καὶ χάδευε μὲ στοργὴ τ' ἄλογο, ποὺ θὰ τὸν ἔκανε νὰ ἐκδικηθῆ τὸ θάνατο τοῦ λόρδου Ἄμπερνταρ.

Ὅλοι οἱ φίλιπποι ἤξεραν τώρα τὸ μυστικό του.

—Ὁ Ἄλαν Χουὰτ, ἔλεγαν, δὲν θὰ φέρη οὔτε «πλασὲ» τὸν «Σερίφ». Θέλει νὰ καταστρέψη τὴν λαίδη. Θὰ ἦταν σωστὴ τρέλλα νὰ ποντάρουμε σ' αὐτόν.

Καὶ στοιχημάτιζαν σ' ἄλλα ἄλογα.

Εἶνε γνωστὸ ὅτι ἡ μεγαλείτερες κι' ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσες ἱπποδρομίες γίνονται πάντα τὴν Πρωτοχρονιά. Ὅλος ὁ κόσμος, ὕστερ' ἀπὸ τὰ χαρτιά, δοκιμάζει τὴν τύχη του στ' ἄλογα, βέβαιος ὅτι θὰ κερδίση. Ὁ Ἱππόδρομος τοῦ Ντέρμπυ, λοιπόν, θὰ γέμιζε πάλι, ὅπως κάθε χρόνο, ἀσφυκτικῶς, καὶ τὰ στοιχήματα θ' ἀνέβαιναν σὲ πολλὲς χιλιάδες λίρες. Ἀπὸ τὴν παραμονὴ εἶχαν ἐξαντληθῆ ὅλα τὰ εἰσιτήρια τοῦ «πεζάζ» καὶ τῆς «πελούζ». Ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τῆς Ἀγγλίας ἀνυπομονοῦσε ὄχι καὶ τόσο γιὰ τὶς κοῦρσες, ὅσο γιὰ νὰ δῆ τὴν τρομερὴ ἐκδίκησι τοῦ Ἄλαν Χουὰτ. Αὐτὴ ἡ πληροφορία εἶχε διαδοθῆ ἀπὸ στόμα σὲ στόμα καὶ μόνον ἡ λαίδη Ἄμπερνταρ δὲν ἤξερε τίποτα. Ἀλλὰ ποὸς ἄνθρωπος τὴν ἀγαποῦσε γιὰ νὰ τῆς τὸ πῆ ; Ἡ γρηὰ λαίδη λοιπὸν ἐξακολουθοῦσε νὰ βασανίζη τοὺς ὑπηρέτες της καὶ νὰ λέη μὲ ὕφος αὐστηρὸ στὸν τζόκεϋ :

—Πρόσεξε νὰ μὴ χάσης τὴν κοῦρσα, γιατὶ θὰ μὲ καταστρέψης. Πρὶν ὅμως πεθάνω, θὰ σὲ πνίξω μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια...

Ὁ Ἄλαν Χουὰτ ἔνοιωθε τὸ αἷμα του νὰ κυκλοφορῆ γρήγορα στὶς φλέβες του καὶ τὰ δόντια του νὰ τρίζουν ἀπ' τὴ λύσσα. Μὰ ἔσκυβε τὸ κεφάλι καὶ δὲν ἔλεγε τίποτε.

* * *

Τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, τὸ βράδυ, ὁ τζόκεϋ, ἐνῶ καθόταν μελαγχολικὸς μπροστὰ στὸ λιτὸ δεῖπνο ποὺ τοῦ εἶχε στείλει ἡ λαίδη Ἄμπερνταρ κι' ἄκουγε τὰ παράπονα τῶν ὑπηρετῶν, ποὺ δὲν εἶχαν λεπτὰ ν' ἀγοράσουν τίποτε γιὰ τὰ παιδιά τους, δέχτηκε τὴν ἐπίσκεψι μιᾶς ἄγνωστης νέας.

—Κύριε Χουὰτ, τοῦ εἶπε, ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς ἀπασχολήσω λίγα λεπτά. Πρόκειται γιὰ ἕνα πάρα πολὺ σοβαρὸ ζήτημα. Εἶμαι ἡ Ἴγγκερ Στρόκ.

Ὁ τζόκεϋ τῆς ἔρριξε ἕνα ἐρευνητικὸ βλέμμα. Ἦταν μιὰ ὑπέροχη ξανθὴ ὀμορφιά. Τὸ πρόσωπό της ἦταν τριανταφυλλένιο καὶ στολίζονταν ἀπὸ δυὸ μεγάλα μαῦρα καὶ ἐκφραστικὰ μάτια.

—Σᾶς ἀκούω, τῆς ἀπάντησε, λίγο νευριασμένος ποὺ τοῦ τάραζαν τὶς ἐκδικητικὲς σκέψεις του.

—Κύριε Ἄλαν, συνέχισε ἐκείνη μὲ λυπημένο ὕφος, εἴμαστε πάρα πολὺ φτωχοί. Ὁ πατέρας μου ἔχασε ὅλη τὴν περιουσία του παίζοντας στὶς κοῦρσες. Ἐπειδὴ ἀντιπαθοῦσε τὸν λόρδο Ἄμπερνταρ, δὲν πόνταρε ποτὲ στ' ἄλογά του.

Ὁ τζόκεϋ ζάρωσε τὰ φρύδια δυσαρεστημένος.

—Ὦ, μὴ θυμώνετε, κύριε Χουὰτ. Καθώς σᾶς εἶπα, πλήρωσε ἀκριβὰ αὐτὴ τὴν παραξενιά του. Σήμερα ὅμως τὸν ἔπιασε πάλι ἡ μανία νὰ δοκιμάση τὴν τύχη του. Πῆρε τὰ κοσμήματα τῆς μαμᾶς καὶ τὰ ἔβαλε ἐνέχυρο. Ἡ καϋμένη ἡ μητέρα εἶνε ἄρρωστη βαρειά. Θὰ πεθάνη, γιατὶ δὲν ἔχουμε λεπτὰ νὰ τὴν πᾶμε σ' ἕνα νοσοκομεῖο. Ἂν μάθει ὅτι ὁ πατέρας θὰ πάη νὰ παίξη πάλι στὸν ἱππόδρομο, ἴσως νὰ μὴ ζήση οὔτε λίγες ὧρες. Ἐσεῖς ἔχετε μεγαλώσει στὸ περιβάλλον τοῦ ἱπποδρόμου. Ἤρθα λοιπὸν νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὸν πείσετε νὰ μὴν παίξη τὴ ζωὴ τῆς μητέρας μου στὶς κοῦρσες...

Ὁ Χουὰτ κίνησε μελαγχολικὰ τὸ κεφάλι του. Ἔπειτα, ἀφοῦ ἔμεινε λίγο σκεπτικός, τῆς εἶπε :

—Μὶς Στρόκ, τὸ πάθος τῶν ἱπποδρομιῶν εἶνε ἀθεράπευτο. Δὲν θὰ μ' ἀκούση. Στὸ μόνο ποὺ μπορῶ νὰ τὸν βοηθήσω, εἶνε νὰ τοῦ πῶ ἕνα καλὸ προγνωστικό. Ἂς παίξει ὅλα τὰ λεφτά του στὸ ἄλογο ποὺ ἔχει ἀριθμὸ ἑφτὰ στὸ «Γκράν - Πρίξ». Ὑπάρχει πιθανότης νὰ κερδίση.

Ἡ μὶς Ἴγγκερ Στρὸκ τὸν εὐχαρίστησε κι' ἔτρεξε νὰ διαβιβάση στὸν πατέρα της τὴν πληροφορία τοῦ διασήμου τζόκεϋ.

Ὁ Χουὰτ βυθίστηκε πάλι στὶς σκοτεινὲς σκέψεις του.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ ἱππόδρομος εἶχε πλημμυρίσει ἀπὸ τὸν κόσμο. Ἡ πρῶτες κοῦρσες πέρασαν χωρὶς μεγάλο ἐνδιαφέρον. Ὅλοι περίμεναν μ' ἀγωνία τὸ «Γκράν - Πρίξ», ποὺ θὰ τοὺς κατέστρεφε ἢ θὰ τοὺς ἔκανε ἑκατομμυριούχους. Τέλος τ' ἄλογα παρήλασαν μπροστὰ στοὺς θεατάς, οἱ τζόκεϋ ζυγίστηκαν καὶ πῆραν τὴ θέσι τους μπροστὰ στὸ μηχάνημα τῆς ἐκκινήσεως. Ὁ Ἄλαν Χουὰτ φοροῦσε τὴ μεταξωτὴ στολή, ποὺ τοῦ εἶχε χαρίσει ὁ λόρδος καὶ ποὺ τὴν διατηροῦσε τόσο καιρὸ καταχαίνουργη. Ὅσο γιὰ τὸν «Σερίφ», ἦταν σὲ μεγάλη «φόρμα».

—Κρῖμα, ψιθύριζαν ἐκεῖνοι ποὺ ἤξεραν τὸ μυστικὸ τοῦ τζόκεϋ. Θὰ χάση τὴν κοῦρσα γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ τὴ γρηὰ λαίδη. Κι' ὅμως γι' αὐτὸν θὰ ἦταν ὁ καλύτερος θρίαμβος...

Ξαφνικὰ ἀπλώθηκε μιὰ νεκρικὴ σιωπή. Ὅλοι βαστοῦσαν τὴν ἀναπνοή τους. Εἶχ' ἀκουσθῆ τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως. Τ' ἄλογα, μ' ἕνα πήδημα, τινάχτηκαν μπροστά. Μὰ οἱ φίλιπποι ἄρχισαν νὰ τρίβουν τὰ μάτια τους ἀπὸ τὴν κατάπληξί τους. Ὁ «Σερίφ», τ' ἄλογο τῆς λαίδης Ἄμπερνταρ, ἀπὸ τὸν πρῶτο κιόλας γῦρο, πῆρε τὴν πρώτη θέσι. Ὁ Χουὰτ τὸ κρατοῦσε καλὰ καὶ θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι τοῦ μιλοῦσε στ' αὐτί του. Κι' ἐκεῖνο πετοῦσε σὰν σαΐτα, ἄφησε πίσω ὅλα τὰ «φαβορίς», πήδησε μὲ καταπληκτικὴ εὐκολία τὰ ἐμπόδια κι' ἔφτασε πρῶτο στὸ τέρμα, ἐνῶ ὁ κόσμος χειροκροτοῦσε ἔξαλλος ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό του τὸν διάσημο τζόκεϋ. Ὕστερ' ἀπὸ λίγο τὰ μεγάφωνα διεβίβαζαν τὰ λόγια τῶν διαιτητῶν :

—Τὸ μεγάλο «Γκράν - Πρίξ» τοῦ Ντέρμπυ τὸ κέρδισε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 7 ἄλογο τῆς λαίδης Ἄμπερνταρ.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν στοιχημάτων ἀνήρχετο σὲ μυθῶδες ποσό. Ὅσο εἶχαν ποντάρει στὸ «Σερίφ» εἶχαν γίνει ἑκατομμυριοῦχοι. Μαζὺ μ' αὐτοὺς ἦταν κι' ὁ Οὐίλλιαμ Στρόκ, ὁ πατέρας τῆς Ἴγγκερ.

Ὁ τζόκεϋ Ἄλαν Χουὰτ εἶχε προτιμήσει αὐτὴ τὴν Πρωτοχρονιὰ νὰ κάνη εὐτυχισμένη μιὰ οἰκογένεια, ποὺ εἶχε μιὰ ὡσὰν καλὴ κι' ὄμορφη κόρη, παρὰ νὰ καταστρέψη μιὰ γρηά, ποὺ τὸ ἕνα πόδι της βρισκόταν στὸν τάφο.

ΤΖΩΡΤΖ ΣΟΥΜΙΝΓΚ

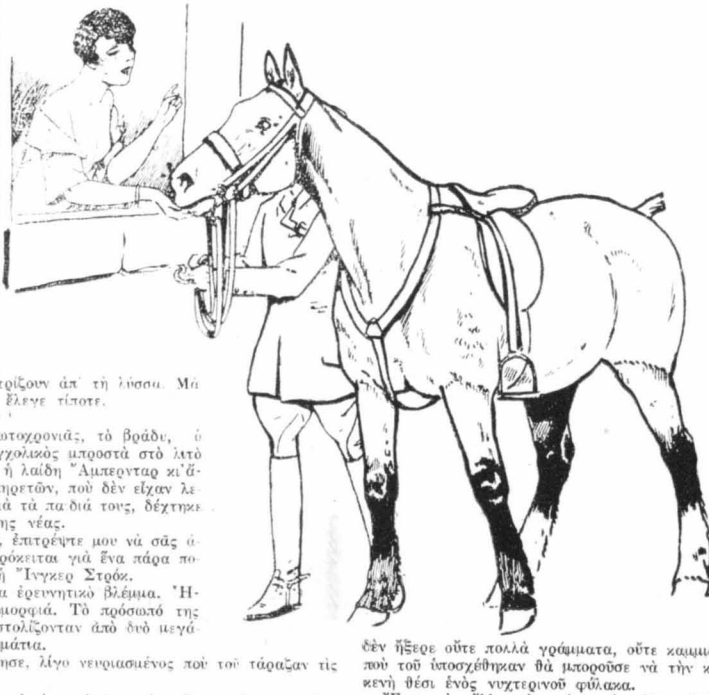

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

Ο ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ὁ Μπόμπ ἦταν ἕνας μικρόσωμος, ἀγαθός, ντροπαλὸς καὶ βολικὸς ἀνθρωπάκος. Καὶ...ἄνεργος !...

Φαντασθῆτε, λοιπόν, τὴ χαρά του, ὅταν κάποιος φίλος του τὸν σύστησε σὲ μιὰ ἑταιρεία γιὰ νὰ πιάση δουλειά.

Ὁ Μπόμπ ἦταν μπασμένος στὰ χρόνια καὶ δὲν ἤξερε οὔτε πολλὰ γράμματα, οὔτε καμμιὰ τέχνη. Τὴ δουλειὰ ὅμως ποὺ τοῦ ὑποσχέθηκαν θὰ μποροῦσε νὰ τὴν κάνη : Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν κενὴ θέσι ἑνὸς νυχτερινοῦ φύλακα.

Ἔτσι, τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ κιόλας, ὁ Μπόμπ παρουσιάστηκε στὸν διευθυντὴ αὐτῆς τῆς ἑταιρείας καὶ τοῦ ἀνέφερε τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς του. Ὁ διευθυντὴς ὅμως, μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ τοῦρριξε, δὲν ἔμεινε ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸ παρουσιαστικό του.

—Δὲν θέλω νὰ πῶ, τοῦ εἶπε μὲ σοβαρὸ κι' ἐπίσημο ὕφος, ὅτι δὲν εἶσαι κατάλληλος γιὰ νυχτερινὸς φύλαξ. Ἀλλά... θὰ προτιμούσαμε κάποιον ὁ ὁποῖος νὰ εἶνε ζωηρὸς καὶ ἀνήσυχος... Καὶ ἰδίως κατὰ τὴν νύχτα. Κάποιον ὁ ὁποῖος νὰ φαντάζεται τὰ χειρότερα πράγματα γιὰ κάθε ἄνθρωπο καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ὑπόνοιες γιὰ κάθε περαστικὸ διαβάτη νὰ μὴ διαψεύδωνται ποτέ... Κάποιον ὁ ὁποῖος νὰ κοιμᾶται μὲ τὸνα μάτι. Κάποιον ποὺ νὰ ἔχη ἐξαιρετικὴ ἀκοὴ καὶ ν' ἀλαφιάζεται στὸν παραμικρὸ θόρυβο ἢ ψιθυρισμό. Κάποιον ὁ ὁποῖος νὰ θεωρῆ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα ὕποπτα. Ἕνας πρᾶος κι' ἀγαθὸς ἄνθρωπος σὰν κι' ἐσᾶς, δὲν μᾶς κάνει γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Ἐμεῖς ζητᾶμε ἕναν σωματώδη, ἐπιθετικό, ἄφοβο... Ἕνα ἐπικίνδυνο πρόσωπο, ἐκδικητικὸ καὶ κακότροπο.... Κάποιον....

—Νὰ σᾶς στεῖλω τότε τὴ γυναῖκα μου ! τοῦ εἶπε θριαμβευτικὰ ὁ Μπόμπ. Θὰ εἶνε ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος στὴν κατάλληλη θέσι !...